

KHÔNG ĐẠT MỤC ĐÍCH

Phi-líp 3: 14, Phao-lô biết có một mục tiêu, mục đích, một đích đến cuối cùng và ông định hướng cuộc đời của mình cho mục tiêu đó. Ông biết để đạt được mục đích đó, sẽ đòi hỏi tất cả sức lực và sự tập trung của ông. Nếu sống tùy tiện, ông sẽ không đạt đến đích cuối cùng.

2 Ti-mô-thê 4: 6-8, gần cuối đời, Phao-lô đã đạt được mục tiêu đó

1 Cô-rinh-tô 13: 11- Chúng ta bắt đầu đời sống Cơ-đốc của mình như những con trẻ thuộc linh và chúng ta tăng trưởng để trở nên người trưởng thành thuộc linh. Trong môn học này chúng ta sẽ nghiên cứu về những người **không** đạt đến sự trưởng thành thuộc linh.

*Trưởng thành có nghĩa là tăng trưởng đầy đủ. Đó là khi một người đã phát huy hết tiềm năng của mình

Để trưởng thành cần có thời gian. Khi các môn đồ bắt đầu đi theo Chúa Giê-xu, họ chưa trưởng thành thuộc linh. Về mặt thuộc linh, họ giống như những trẻ sơ sinh. Tuy vậy, đến cuối cuộc đời, họ đã trưởng thành. Phi-e-rơ trở thành một trong những tác giả của Tân Ước. Tho-ma đã đến Ấn-độ và thiết lập một công trường truyền giáo ở đó rồi cuối cùng tử đạo.

Những ân tứ chức vụ năm mặt giúp con người trưởng thành:

Ê-phê-sô 4:11-13 - Đức Chúa Trời ban cho các chức vụ năm mặt (nhà truyền giáo, mục sư, giáo sư, tiên tri, hoặc sứ đồ) để giúp đỡ thân thể của Đấng Christ tăng trưởng đạt đến tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ.

Từ “đầu” trong tiếng Hy-lạp có nghĩa là: đầu, phần trên cùng của thân thể. Đấng Christ là đầu còn chúng ta là thân thể. Chúng ta phải tăng trưởng để có kích cỡ phù hợp với đầu. Chúng ta phải đạt tới tầm thước của Đấng Christ.

Tại hội thánh Cô-rinh-tô, Cơ đốc nhân chưa trưởng thành hoàn toàn (1 Cô-rinh-tô 3: 1-3).

Về thuộc linh, họ vẫn đang uống sữa trong khi lẽ ra họ đã là những thầy dạy của sự công bình

Sự trưởng thành là gì?

Đầu tiên chúng ta hãy xem xét sự trưởng thành không phải là gì. Sự trưởng thành của một Cơ đốc nhân không được đo lường bằng chức vụ hay những ân tứ thuộc linh của chúng ta. Những ân tứ mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta không phản ánh chúng ta là ai nhưng chúng phản ánh Ngài là Ai. Ân tứ chức vụ không phải là thước đo phẩm cách (Ma-thi-ơ 7: 22, 23).

Sự trưởng thành dựa trên người đó là người thế nào- phẩm cách của họ, hơn những gì người đó-chức vụ hay công việc của họ. *Châm ngôn 16: 32.

Phẩm cách là gì? Phẩm cách là con người thật của chúng ta khi không có ai nhìn thấy. *Ê-phê-sô 4: 15-16 - Để chúng ta tăng trưởng đến vóc giạc trọn vẹn, chúng ta cần phải “lấy lòng yêu thương nói ra lẽ chân thật”.

Giăng 13: 35 - Tình yêu thương là dấu hiệu nhận biết một môn đồ của Chúa.

Giăng 15: 12 - Tình yêu thương là Điều răn thứ 11.

Ga-la-ti 5 : 14 - Mục đích trọn vẹn của tất cả luật pháp và điều răn có thể được tóm lại trong hai điều đơn giản này: Yêu Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta và yêu kẻ lân cận như mình.

1 Cô-rinh-tô 13 : 4-8 - định nghĩa tình yêu thương.

Chúng ta có thể xem mình yêu thương người khác bao nhiêu và lấy đó làm thước đo cho sự trưởng thành của mình.

Đa-vít : thước đo tiêu chuẩn của chúng ta trong Cựu ước

Trong Cựu ước, Đa-vít là thước đo tiêu chuẩn về sự trưởng thành (1 Các vua 15: 5).

Ông yêu mến Chúa, yêu người lân cận như mình, và cũng yêu kẻ thù nghịch mình.

Thậm chí chúng ta nói rằng Đa-vít có một chìa khóa để được phước (Khải huyền 3: 7). Chìa khóa của Đa-vít có thể khóa và mở các cửa và nó cũng có thể đóng và khóa các cửa xấu.

Tại sao là chìa khóa của Đa-vít mà không phải là của Ê-li, Mô-i-se hay Ghê-đê-ôn?

Đa-vít không phải là vị vua vĩ đại nhất cũng không phải là vị vua khôn ngoan nhất, vậy tại sao nó được gọi là chìa khóa của Đa-vít mà không phải là chìa khóa của Ê-xê-chia hay chìa khóa của Sa-lô-môn? Phải chăng bởi vì Đa-vít biết cách ứng xử bằng tình yêu thương trong mọi trường hợp.

Những phẩm chất của Đa-vít:

1. Ông biết cách cư xử đúng đắn với những sự bất công và ông yêu kẻ thù nghịch mình. 2 Sa-mu-ên 1: 17-27; Ma-thi-ơ 5: 43.
2. 2 Sa-mu-ên 15: 25, 26 - Đa-vít tin cậy sự ngay thẳng của Đức Chúa Trời trong mọi hoàn cảnh. Đa-vít không bao giờ dùng sức mạnh của mình để tự bênh vực mình trước mặt Đức Chúa Trời; ông biết Chúa là Đấng bảo vệ và là nơi nương náu của ông (Thi thiên 9: 9).
3. Đa-vít biết cách khích lệ mình trong Chúa (1 Sam 30: 6). Đa-vít viết Thi-thiên 42: 5 lúc ông mất tất cả mọi sự tại Xiéc-lác. Ông tự an ủi mình trong Chúa.
4. Đa-vít biết cách đáp ứng với sự sửa phạt; ông biết ăn năn (2 Sa-mu-ên 12: 1)

Những người đã đánh mất Mục đích

** Chúng ta có lợi khi nhìn lại lịch sử và nhìn thấy những thành công hay thất bại của những người đi trước. Sự thật là “Người nào không chịu học hỏi từ lịch sử sẽ mắc phải những sai lầm tương tự...”

* Người khôn ngoan học hỏi từ sai lầm của chính mình nhưng người khôn ngoan hơn học từ những sai lầm của người khác.

1. Sa-lô-môn

Sa-lô-môn là một sự pha trộn của sức mạnh to lớn, khôn ngoan, và ngu dại. Ông là con trai của vua Đa-vít và Bát-sê-ba.

*Ban đầu khi Sa-lô-môn trị vì, Đức Chúa Trời đã hiện ra với ông 2 lần: 1 Các vua 3:5; 9:2

Trong lần hiện ra đầu tiên, Đức Chúa Trời phán hỏi ông hãy xin bất cứ điều gì và Sa-lô-môn xin sự không ngoan – 1 Các vua 3: 5.

Lần hiện ra thứ hai, Đức Chúa Trời hứa với ông rằng ngôi nước của ông sẽ được vững bền mãi mãi – 1 Các vua 9: 2-9. Nhưng có một số điều xảy ra trong cuộc đời của Sa-lô-môn khiến ông đánh mất mục đích. Người khôn ngoan nhất thế gian đã kết thúc cuộc đời mình trong sự sầu khổ và trống không. Sự điệp cuối cùng của ông trong sách Truyền đạo là: “Đừng làm những gì ta đã làm” (Truyền đạo 12: 1).

Truyền đạo 1: 1 - Ông giới thiệu mình là người truyền đạo hơn là một vị vua vì ông biết đó là điều quan trọng nhất trong cuộc đời và biết ông cần trở lại với điều gì.

* Điều gì đã xảy ra với Sa-lô-môn? Trong cuộc đời ông, chúng ta thấy được những đam mê hoang dã của một người có tài.

Người có những niềm đam mê không được chế ngự sẽ tự hủy hoại mình sau đó họ hủy hoại tất cả những người xung quanh.

Năm điều về Sa-lô-môn:

1. Đánh thuế nặng và cưỡng bức lao động.

* Sa-lô-môn đánh thuế nặng trên dân sự. (1 Sa-mu-ên 8: 10-18). 12 chi phái có gánh nặng về việc xây dựng và bảo vệ thành phố thủ đô Giê-ru-sa-lem. Điều này làm gián đoạn cuộc sống của họ và đặt những gánh nặng rất lớn trên thường dân.

* Tất cả tiền bạc thu được từ dân Y-sơ-ra-ên bị đánh thuế cao được sử dụng để duy trì lối sống xa hoa của Sa-lô-môn, các bữa ăn của ông (1 Các vua 4: 22) và làm đẹp cho Giê-ru-sa-lem.

Vì những phương pháp cai trị không khôn ngoan của ông, Sa-lô-môn đã gieo những hạt giống nổi loạn trong đất nước.

Điều này có ý nghĩa nào cho chúng ta? Khi bạn ở trong một vị trí quyền lực, hãy cai trị với tử tế, ân điển. Hãy để vị trí đó của bạn trở thành một cơ hội bày tỏ lòng tốt đối với mọi người xung quanh. Hãy là tôi tớ cho mọi người.

2. Nhiều vợ dẫn đến sự thờ hình tượng.

1 Các vua 11: 3-9 - Ông có 700 hoàng hậu và 300 cung nữ. Mục đích của những cuộc hôn nhân này là lập nên những liên minh chính trị, nhưng chắc chắn họ đã dẫn ông đến sự thờ hình tượng. Điều này có ý nghĩa gì với chúng ta? Đừng mang ách chung với kẻ chẳng tin.

3. Những thứ tự ưu tiên sai

Sa-lô-môn dành 7 năm để xây cất đền thờ của Đức Giê-hô-va, và 13 năm để xây dựng đền của mình. Tương ứng, Giu-đa có tất cả 20 vua trong đó có 7 người cai trị tốt và 13 người cai trị gian ác. Sa-lô-môn đã gieo những hạt giống thứ tự ưu tiên sai và sa ngã vào nền tảng của nước Y-sơ-ra-ên. Những thứ tự ưu tiên của lãnh đạo là quan trọng, vì họ sẽ ảnh hưởng đến dân sự. Thứ tự ưu tiên của Sa-lô-môn là chính ông, không phải Đức Chúa Trời. *Giăng 17: 19

4. Sa-lô-môn lấy vàng thay thế cho Đức Chúa Trời

1 Các vua 10: 14 - Ông có 666 ta-lâng vàng. Ông thay thế Đức Chúa Trời bằng vàng. Đây là số của An-ti Christ. Ông không bao giờ giải quyết sự tham lam hay lòng yêu tiền bạc trong đời sống mình. Điều đó có ý nghĩa gì với chúng ta? Hãy xử lý lòng yêu tiền

bạc. Hai lĩnh vực mà các Cơ đốc nhân thường rỗi lên là các vấn đề trái đạo đức và tài chính.

* Học cách thỏa lòng với những gì mình có. Học cách thỏa lòng với những gì bạn không có.

* 1 Tim 2: 2 - Phao-lô nói, “*Sự tin kính cùng sự thỏa lòng là một lợi lớn.*”

5. Sa-lô-môn là vị vua duy nhất trong sách Các vua và Sử ký không có tiên tri đến cùng mình. Ông không bao giờ có trách nhiệm giải trình.

* Môi-se cần có sự sửa dạy và cố vấn của Giê-trô khi ông tự mình làm quá nhiều việc.

* Đa-vít cần Na-than nói sự thật với ông về những hành vi phạm tội của ông.

* Phi-e-rơ cần Phao-lô cảnh cáo ông về sự giả hình khi ông từ chối ăn uống với dân ngoại.

* Tất cả chúng ta đều cần những người khác, những người mà Đức Chúa Trời sai đến với những lời đúng đắn kịp thời sẽ giúp đỡ chúng ta trên hành trình Cơ đốc của mình.

Sa-lô-môn không có bất kỳ người nào mà ông phải có trách nhiệm giải trình. Thật là một vị trí nguy hiểm khi ở trong đó!

2. Vua A-sa - I Các vua 15: 9-24; 2 Sử ký 14-16

Ông là một vị vua tốt và là một trong những nhà cải cách của Giu-đa. Suốt thời gian trị vì của ông, Giu-đa là một đất nước sa ngã.

1 Các vua 15: 12,13 - Một trong những hành động đầu tiên của A-sa khi lên ngôi là loại trừ các hình thức mại dâm nam và nạn mãi dâm trong các tập tục tôn giáo và phá đổ các hình tượng mà tổ phụ vua đã làm. Ông cũng cách chức thái hậu của bà nội mình vì bà đã dựng tượng A-sê-ra.

* Đây là một lãnh đạo mạnh mẽ vì ông sẵn sàng đổi đầu và chống lại chính gia đình của mình. Nhiều người chấp nhận thỏa hiệp hay thay đổi những tiêu chuẩn của mình hơn là đổi đầu với gia đình.

2 Sử ký 14: 1-4 - Dưới thời vua A-sa trị vì, đất nước được hòa bình trong 10 năm.

C6-8 - Ông củng cố các thành của Giu-đa, xây dựng quân đội và các hàng rào phòng thủ cho Giu-đa.

C9-10 - Người Ê-thi-ô-pi kéo một lực lượng gồm 1 triệu quân, rất đông hơn Giu-đa và tiến đánh họ.

C11 - Lời cầu nguyện nổi tiếng của A-sa:

C12 - Đức Chúa Trời ban cho họ chiến thắng vĩ đại trên quân Ê-thi-ô-pi.

2 Sử ký 15: 1,2,7 - Thánh Linh của Đức Chúa Trời cảm động A-xa-ria con trai tiên tri Ô-đết.

C10-13 - Tất cả dân Giu-đa và nhiều người nhóm hiệp tại Giê-ru-sa-lem để lập giao ước với Đức Chúa Trời.

2 Sử ký 16: 1 - Một vua thù địch, vua Ba-ê-sa đã tiến đánh Giu-đa.

C2,3 - Để đổi phỏ, vua A-sa đã quay lưng với Đức Chúa Trời và chạy đến với vua Sy-ri để xin giúp đỡ.

C7-9 - Đấng tiên kiến Ha-na-ni đến cùng A-sa và quở trách ông về việc ông đến xin vua Sy-ri giúp đỡ.

C10 - Thay vì ăn năn, thừa nhận mình sai, A-sa nổi giận với đấng tiên kiến và đem cầm tù người.

Vị vua tốt A-sa đã đánh mất mục đích vì từ chối tiếp nhận sự sửa dạy. Ông không chịu thừa nhận mình sai.

*Sự sửa dạy là một con đường sự sống và nếu chúng ta khôn ngoan thì chúng ta sẽ đón nhận sự sửa dạy. Cùng một câu được lặp lại ba lần:

1. Châm ngôn 3:11 *“Hỡi con, chớ khinh điều sửa phạt của Đức Giê-hô-va, chớ hiềm lòng khi Ngài quở trách.”*

2. Hê-bơ-rơ 12:5

3. Gióp 5: 17.

Châm ngôn 15: 5 - *“...còn ai giữ theo lời quở trách trở nên khôn khéo”.*

Châm ngôn 6: 23 - *“Và sự quở trách khuyên dạy là con đường sự sống”.*

Châm ngôn 10:17 - *“Kẻ nào nghe lời khuyên dạy ở trong đường sự sống, nhưng ai quên sự quở trách phải lầm lạc.”*

Đa-vít biết nhận sự sửa dạy và ăn năn.

Khi tiên tri Na-than đối chất với Đa-vít, ông đã khóc: *“Ta đã phạm tội cùng Đức Giê-hô-va.”* Còn vua A-sa thì từ chối.

*Trong bất cứ ngôn ngữ nào cũng vậy một số từ khó nói nhất trên thế giới là: “Tôi đã sai; tôi xin lỗi, hãy tha thứ cho tôi”. Cách chúng ta ứng xử với sự sửa dạy bày tỏ nhiều về phẩm cách của chúng ta.

Kết cuộc của vua A-sa

2 Sử ký 16: 11,12 - Năm thứ 39 đời người trị vì, A-sa bị đau chân, RẤT nặng. Dầu vậy ông cũng không tìm kiếm Đức Chúa Trời mà tìm kiếm thầy thuốc. Ông bắt đầu thói quen tìm kiếm sự giúp đỡ nơi con người thay vì phải tìm kiếm Chúa. Nếu như ông sớm lắng nghe vị tiên tri, thì lĩnh vực này đã được sửa dạy và ông sẽ có một kết cuộc khác hơn nhiều.

* Điều quan trọng không phải là chúng ta bắt đầu như thế nào mà là chúng ta kết thúc ra sao. Trong cuộc đua, chúng ta có thể bắt đầu trễ nhưng điều quan trọng không phải là chúng ta bắt đầu như thế nào mà quan trọng là chúng ta kết thúc ra sao. A-sa đã khởi đầu rất tốt nhưng cuối cùng ông đã đánh mất mục đích.

3. Vua Ô-xia

2 Sử ký 26: 1, 4-5

Vua Ô-xia được 16 tuổi khi bắt đầu lên làm vua tại Giê-ru-sa-lem. Ông đưa đất nước Giu-đa đến thời kỳ hoàng kim.

C6, 7 - Ô-xia đánh và chinh phục dân Phi-li-tin. Ông xây cất nhiều thành.

C9, 10 - Ông xây nhiều tháp trong sa mạc để bảo vệ dân sự khỏi kẻ cướp và kẻ thù.

C11, 12 - Ô-xia cũng có một đội quân sẵn sàng chiến đấu.

C15 - Danh tiếng của ông đồn ra rất xa và ông được giúp đỡ một cách lạ thường cho đến trở nên cường thịnh.

C16 - *“Song khi người được trở nên cường thịnh, lòng bèn kiêu ngạo, đến nỗi làm điều ác, phạm tội cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của người, vì người vào trong đền thờ Đức Giê-hô-va xông hương trên bàn thờ xông hương”.*

Với những ai không phải là thầy tế lễ thì bị cấm xông hương (Dân số ký 16: 40). Ô-xia đã trở nên kiêu ngạo và muốn có vị trí không phải của mình.

C17, 18 - Thầy tế lễ A-xa-ria với 80 thầy tế lễ ngăn cản vua Ô-xia.

C19, 20 - Ô-xia nổi giận và Đức Chúa Trời đã phạt ông bị bệnh phung.

2 Sử ký 26: 11 - Ô-xia bị bệnh phung cho đến ngày băng hà. Ông đã đánh mất mục đích vì kiêu ngạo và vì ông không tiếp nhận sự sửa dạy.

* Mỗi người đều có công việc hay chức vụ của mình mà Đức Chúa Trời ban cho. Trong đền tạm Môi-se, chi phái Lê-vi được giao làm công việc đặc biệt. Mỗi gia đình của thầy tế lễ có nhiệm vụ hay công việc khác để làm. Một số đồ đạc được tháo ra của đền tạm thì con cháu Kê-hát phải khiêng đi, nhưng họ không được đụng vào những vật thánh, e vì đó mà bị phạt chết. Họ phải làm đúng công việc mà Đức Chúa Trời đã giao cho họ. (1 Cô-rinh-tô 7: 20; Hê-bơ-rơ 5: 4)

* Ô-xia thất bại vì ông muốn vị trí mà không được ban cho ông.

4. Đánh mất Xứ Hứa như thế nào

Điều này đưa chúng ta trở về sách Dân số ký và câu chuyện Môi-se sai 12 thám tử đi do thám xứ. Phao-lô nói với người Cô-rinh-tô trong I Cô-rinh-tô 10-11 câu chuyện về dân Y-sơ-ra-ên được viết là để cảnh báo cho chúng ta.

Trong Dân số ký 13 và 14 có câu chuyện về 12 thám tử.

Theo Phục truyền chương 1, những thám tử này phải làm ba điều: họ phải do thám xứ; họ phải báo cáo lại xem đường nào tốt nhất để vào xứ; và sẽ phải vào thành nào. Trong 40 ngày, những người này đã đi xem xét, theo dõi, tính toán, đo đạc và ghi chú. Một yêu cầu đó là mang về một ít hoa quả. Dân số ký 13: 27- Sau khi trở về 12 thám tử đưa ra báo cáo của mình là xứ đó đượm sữa và mật.

C28- 29 - “TUY THẾ MÀ” - “NHUNG”. Vấn đề: dân ở đó mạnh dạn và to lớn, thành trì thật vững vàng và rất lớn, đầy đầy kẻ thù.

Dân số ký 13: 31-33 - Vì sợ hãi và nghi ngờ, 10 thám tử đã báo cáo tiêu cực.

Họ đã quên Đức Chúa Trời ở bên cạnh họ!

Họ đã quên Đức Chúa Trời luôn luôn bảo vệ họ!

Họ đã quên rằng Đức Chúa Trời đã rẽ biển Đỏ và cho họ đi qua biển Đỏ như đi trên đất khô!

Trong Giô-suê 2: 8-11, từ Ra-háp chúng ta biết được dân Ca-na-an thật sự bị dân Y-sơ-ra-ên làm cho khiếp sợ. Thật đáng tiếc: các lãnh đạo của Y-sơ-ra-ên không có cùng một sự tin chắc nơi quyền năng của Đức Chúa Trời như kẻ thù của họ đã có!

* Hãy để điều này là một sự động viên cho mỗi người chúng ta để chúng ta không đánh mất Xứ Hứa của mình. Bao nhiêu lần bạn và tôi được Đức Chúa Trời đưa cho một thách thức và chúng ta sợ hãi vì cảm thấy mình không thể làm được nó? (2 Ti-mô-thê 1: 7; Thi thiên 27: 1; Thi thiên 118: 6)

Dân số ký 14: 1-2 - Mười thám tử đưa ra báo cáo xấu khiến cho cả hội chúng lầm bầm với Môi-se và A-rôn. Một báo cáo xấu thường bắt đầu bằng: “BẠN KHÔNG THỂ.” Họ nhìn theo mắt loài người chứ không theo con mắt đức tin.

Mắt loài người:

- Là bộ phận cơ thể phức tạp nhất mà bạn có ngoài bộ não.
- Được tạo nên bởi hơn hai triệu bộ phận làm việc.
- Có thể tiếp nhận 36000 bit thông tin mỗi giờ.
- Đóng góp tới 85 % cho sự hiểu biết của bạn.

- Trong một đời người bình thường, nó mang lại tới 24 triệu hình ảnh của thế giới xung quanh.

- Mắt không chỉ là bộ phận cơ thể người có thể làm việc 100% khả năng bất kể lúc nào, ngày hoặc đêm, mà không nghỉ ngơi. Mí mắt của bạn cần nghỉ ngơi, các cơ mắt bên trong cần nghỉ ngơi, nhưng chính mắt của bạn thì “không bao giờ” cần nghỉ ngơi.

** Đức Chúa Trời đã làm công việc lạ lùng như vậy khi tạo nên con mắt của bạn, nhưng Ngài không bao giờ có ý định rằng chúng ta sẽ tin vào mắt mình hơn tin vào Đức Chúa Trời của chúng ta.

Dân Y-sơ-ra-ên thất bại khi họ dựa vào cái nhìn tự nhiên của họ hơn là dựa vào những lời hứa của Đức Chúa Trời.

Dân số ký 14: 6-9 - Ca-lép và Giô-suê có đức tin nơi lời hứa của Đức Chúa Trời và biết rằng Ngài bảo đảm chiến thắng cho họ nếu họ theo Ngài.

Đó là hai người cố gắng thuyết phục một triệu người nên nương dựa nơi Đức Chúa Trời. Nhưng dân sự quá thất vọng đến nỗi họ muốn ném đá Giô-suê và Ca-lép. Thậm chí có thể chết, điều đó cũng không đủ làm rung động đức tin của hai người. Họ rất can đảm. Mười thám tử đã nhìn bằng đôi mắt thuộc thể mà không nhìn bằng đôi mắt đức tin. Giô-suê và Ca-lép nhìn bằng đôi mắt thuộc linh. Mọi việc đều dựa vào quan điểm của mỗi người; và cách người đó nhìn vào hoàn cảnh.

Giống như dân Y-sơ-ra-ên, đôi khi có những nhiệm vụ dường như không thể trước mặt chúng ta. Nếu chúng ta nhìn vào thách thức mà không có con mắt đức tin, thế gian sẽ làm chúng ta sợ hãi và công việc hầu việc Chúa của chúng ta dường như là “SỰ MẠNG KHÔNG THỂ LÀM ĐƯỢC”

Khi Đức Chúa Trời chuẩn bị làm điều gì đó kỳ diệu, Ngài bắt đầu bằng một điều khó khăn. Khi Ngài muốn làm điều gì đó rất phi thường, Ngài bắt đầu với điều không thể.

Dân số ký 14: 1-4 - Mười người không có đức tin gần như hủy hoại hoàn toàn một đất nước. Mười người không có đức tin đã cản trở hàng triệu người bước vào trong phước hạnh của Đức Chúa Trời. Hành trình đáng lẽ chỉ mất 2 tuần mà con cái Y-sơ-ra-ên đã mất tới 40 năm lang thang không mục đích.

Hê-bơ-rơ 3: 7-11 - Dân Y-sơ-ra-ên chỉ được nhìn thấy phong cảnh và hít thở không khí mà không được bước vào xứ hứa. Họ không bao giờ có cơ hội thứ hai.

5. Nữ tiên tri Mi-ri-am

Tên của bà có nghĩa là: Sự cay đắng và nổi loạn

*Dân số ký 26:59 Bà là chị của Mô-i-se và A-rôn, con gái của Am-ram và Giô-kê-bết, thuộc chi phái Lê-vi.

*Xuất 2:4 Khi còn là một đứa trẻ, bà đã được một giao trách nhiệm rất lớn.

*Mi-chê 6:4 Bà trở thành một trong ba lãnh đạo trên Y-sơ-ra-ên.

*Xuất 15:20,21 Bà cầm trống cơm nhảy múa sau khi vượt Biển Đỏ. Lúc đó bà hơn 80 tuổi.

*Xuất 18:12 Có cuộc họp với tất cả các lãnh đạo. Mi-ri-am không được mời.

*Câu 13-14 Môi-se chỉ định các quan xét để xét đoán dân sự. Mi-ri-am không được hỏi ý kiến.

*Xuất 24:1,2 Đức Chúa Trời tập họp Môi-se và những người nam lại. Mi-ri-am không được mời. Sự ganh tị bước vào tâm lòng Mi-ri-am.

*Dân 12:1,2 Bà phát triển một thái độ xấu.

*Dân 12:1 Mi-ri-am nói hành Môi-se, lãnh đạo của bà.

Thứ tự các tên trong Kinh thánh là quan trọng. Luôn luôn là Môi-se, A-rôn, và cuối cùng là Mi-ri-am.

Trong Dân 12:1 Tên của Mi-ri-am xuất hiện trước A-rôn. Điều này cho thấy Mi-ri-am là người chủ mưu của cuộc nổi loạn. Chính Mi-ri-am bị Chúa đoán phạt, không phải A-rôn.

*Dân 12:2 Bà chỉ trích sự lãnh đạo của Môi-se và lên mình kiêu ngạo. Bà muốn tham gia lãnh đạo. Lu-ci-phe cũng muốn điều tương tự trong Ê-sai 14:14

*Dân 12:4-10 Đức Chúa Trời gọi Mi-ri-am và A-rôn ra và quở trách họ. Mi-ri-am bị bệnh phung, và áng mây vinh hiển của Đức Giê-hô-va rời khỏi đền tạm.

*Thi thiên 77:20 A-sáp viết, “Chúa cạy tay Môi-se và A-rôn mà dẫn dắt dân sự Ngài như một bầy chiên.”

Mi-ri-am gắng sức chống lại sứ mạng của mình trong cuộc sống. Bà được kêu gọi là đồng lãnh đạo với Môi-se, nhưng đã chống lại quyền lãnh đạo của ông.

*Dân 20:1 Bà qua đời trong đồng vắng Xin.

Có hai sự cảnh báo về hai người nữ đặc biệt được đưa ra trong Kinh thánh.

Một cảnh báo là về vợ của Lót, cảnh báo còn lại là về Mi-ri-am.

*Phục truyền 24:9 Cuộc đời bà kết thúc bằng một lời cảnh báo – “Hãy nhớ lại điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã làm cho Mi-ri-A-môt.”

6. Vua Giô-sa-phát; (1 Các vua 22: 41-50; 2 Sử ký 17 - 21:1)

Ông là con trai tốt của vua A-sa. Giống như vua cha, Giô-sa-phát là một người cải cách.

C7-9 - Ông sai các thầy dạy và người Lê-vi đi vòng các thành trong Giu-đa để dạy cho dân sự về đường lối của Đức Chúa Trời.

Liên minh của Giô-sa-phát với Vua A-háp (1 Các vua 22: 1-40)

Trong vài năm trị vì, Giô-sa-phát phạm một lỗi lớn, cuối cùng khiến cho cả đất nước xây bỏ Đức Chúa Trời mà theo thần Ba-anh. Giô-sa-phát đã lập liên minh với vị vua gian ác nhất Y-sơ-ra-ên là A-háp. (1 Các vua 22: 44; 1 Sử ký 18: 1).

(1 Các vua 22: 2-4) Họ đã kết thân như một gia đình qua liên kết này.

Vì liên minh sai trật này mà ông bị áp lực phải tham gia lực lượng quân đội với vua A-háp và trở thành đồng minh của A-háp. Họ ra trận như những đồng minh và A-háp bị giết. (1 Các vua 22: 35 và 38).

Khi Giô-sa-phát trở về an toàn tại nhà mình ở Giu-đa, Đức Chúa Trời sai tiên tri Giê-hu đến quở trách ông (2 Sử ký 19: 2, 3). Giô-sa-phát bị quở trách vì yêu mến kẻ ác và được khen ngợi vì chuẩn bị tâm lòng để tìm kiếm Chúa. Hai luồng mâu thuẫn này ở trong ông - yêu kẻ ác và yêu Chúa. Cuộc sống của ông trở nên một sự thỏa hiệp và rối loạn theo hai hướng.

Sau sự quở trách này, Giô-sa-phát lại tìm kiếm Đức Chúa Trời và cố gắng đưa dân sự trở về với Ngài. (2 Sử ký 19: 6,7).

Trong 2 Sử ký 20: 1-3, sau khi dân Mô-áp và Am-môn kéo đến đánh giặc với Giô-sa-phát. Giô-sa-phát đã sợ hãi, và ông công bố một kỳ kiêng ăn khắp xứ Giu-đa. Đây là điều khác với A-sa, cha ông, đã làm trong trường hợp tương tự. A-sa đã quay sang tìm kiếm con người giúp đỡ. Nhưng Giô-sa-phát đã tìm kiếm Đức Chúa Trời để xin Ngài giúp đỡ. Thần của Đức Giê-hô-va cảm động một người Lê-vi tên là Ga-ha-xi-ên và ông đã tiên tri về sự thắng trận. (2 Sử ký 20: 15-18).

Trong 2 Sử ký 20: 20b, kẻ thù hoàn toàn bị đánh bại. Đó là một sự giải cứu vĩ đại đối với Giô-sa-phát và quân đội của ông.

Liên minh với vua A-cha-xia (2 Sử ký 20: 35-37)

Sau chiến thắng vĩ đại này, Giô-sa-phát lại lập một liên minh sai trật khác, lần này là với A-cha-xia, con trai gian ác của vua A-háp.

Giô-sa-phát là một người công bình, nhưng có một số điều cần thiết để thành công hơn là sự công bình của bản thân. Ông cần có sự phân biệt để đưa ra những chọn lựa đúng đắn.

Đây là mục tiêu mà mỗi người trong chúng ta phải đạt đến. Đó là mục tiêu của phẩm cách và sự trưởng thành.

Hê-bơ-rơ 4: 1 “Chúng ta hãy lo sợ để không một ai trong chúng ta không đạt được tiêu chuẩn”. “Chúng ta hãy lo sợ để không một ai trong chúng ta đánh mất mục đích.”

Đây là những ngày của sự chuẩn bị và nên thánh. Đức Chúa Trời đang chuẩn bị chúng ta bằng cách tôi luyện chúng ta để chúng ta hoàn thành cuộc đua, đánh trận tốt lành, đạt được mục đích của sự kêu gọi lớn lao mà Đức Chúa Trời dành cho đời sống của chúng ta trong Đức Chúa Giê-xu Christ. Hãy để những tấm gương này vào lòng mình và cầu xin Đức Chúa Trời thử nghiệm chúng ta. Chúng ta không muốn thất bại. Hãy để Đức Chúa Trời làm cho chúng ta trở nên giống như Đa-vít, một người theo lòng của Ngài.